

Kislányok

Újságszenzáció lett a kikindai kisleányok históriája, akik nagyon szerették a cukrot és hiteiben hódoltak kisleányos szenvedélyüknek. Ezek a gimnazista lányok semmiképpen sem vonhatók a sokat emlegetett modern lány egybefoglaló fogalmához. A modern lány cinikus, tud mindent és nem fél semmitől. Ezek a szenvedélyesen cukorkát pusztító kisleányok egyáltalán nem voltak modernek, abban az értelemben, ahogy ma a modern gyereket elképzelik. A modern gyerek nem fél egy kis szülői haragtól, apai szemrehányástól és anyai sirástól. A modern gyerek jogokat keres, jogokat követel és néha igen komoly tévedésekbe esik ebben a jogkereső önzésében. A kikindai kisleányok akik azért jutottak el az akt veszedelmes zuhanásáig, mert féltek attól, hogy odahaza kikapnak a cukorkaadósságokért, nem annyira modernek, mint inkább gyerekek voltak.

A modern nevelést nem lehet olyan könnyen felelőssé tenni a kikindai katasztrófaért. Ez katasztrófa. Erről vitatkozni nem lehet, de nehéz volna megmondani, hogy ki az igazi bűnös a két gonosztevőn kívül, aki ezeknek a gyerekeknek tapasztalatlanságát és gyengeségét a legcsunyábban kihasználta. Ezekkel majd elszámol a bíróság, ezekkel nem kell törődni. Ilyen mindig akad, a legrendezettebb korokban, a legnyugodtabb társadalmi időszakban. Még ezen a két ugynevezett emberen kívül is kell valaki, valahol valaki bűnösnek lenni.

Ki a bűnös? A szülői ház, vagy az iskola? Ez tulajdonképpen a kérdés. Hol hibázzák el a gyerekek különösen a lányok nevelését, az iskolában, vagy otthon. A kérdés tisztázásánál először meg kell gondolni, hogy az iskola csak úgy nevelhet, ha már nevelési alapot és nevelési irányvonalat hoz magával a gyermek hazuról. Csak az iskola nem nevelhet, mert a tanár kissé bír, mindenképpen felsőbbség és a gyermek és a tanár közötti viszony a dolgoknak természete szerint nem lehet soha teljesen bensőséges. A tanár a szabályzat, az előírás szerint nevel és a gyerek ebben a nevelésben mindig valami kényszerűt, valami kötelességszerűt érez és ez már csökkenti az iskola nevelő hatását. Nem lehet azt mondani, hogy a tanárok férközzenek közelebb a növendékek lelkéhez, mert ennek a közelférkőzésnek is vannak határai. Az idősebb embernek egész más a lelke, mint a gyereké és a gyerek a tanárban nemcsak az idősebb embert, hanem a hivatalos hatalmat is látja. Nem lehet tökéletes bizalom, szinte odaadó hit a gyermekben a tanár iránt, mert a gyermek a tanárban ellenőrt, bírót és parancsnokot lát. Egyes kivételes esetekben lehet ezekben a belső lelki ellenállásokon valami keveset enyhíteni, de ez természetesen mitsem változtat a szabályon. A gyerek vigyázban áll a tanár előtt, a tanár szabályosan dorgál, vagy dicsér és mind a kettőt zavarja, kényszeredett helyzetbe hozza a ziskolai szabályzat, amely mind a kettőre bizonyos kötelezettségeket parancsol és amely a nevelést uniformizálja.

A hiba megtörtént, de az iskola nem volt hibás. Akkor a szülői ház. Ez is nagyon nehéz. Ezt se lehet tudni, hogy az apák és az anyák. Nem lehet tudni, hogy az apák és az anyák mennyire engedtek a modernizmus gondolatának, amelyben szülő és a gyerek viszonyában eltulodások következtek be. A gyerek már nem az az alárendelt, aki a régi patriarchális családban volt és nem irányítható egyszerű szabaddal és nemszabaddal. A gyerek a maga életét akarja élni és lehetőleg ki akar kapcsolni mindenféle szülői beavatkozást, még intelmet is, ebből a külön életéből.

Valahol itt történhetett a hiba. A szülők engedték, hogy a gyerekeknek külön életük legyen és nem adtak tanácsot sem ehhez a külön élethez. Hiszen nem lehet mindenre gondolni, nem lehet gémzelní sem, hogy

kisleányoknak gyerekes adósságcsinálását ilyen szörnyűségekre használják fel. Igazán nem lehet a szülőktől azt kívánni, hogy gyerekeiknek külön előadásokat tartsanak, hogy milyen veszedelmes hitelbe vásárolni cukorkákat. Magyarázni mégis lehet, figyelmeztetni arra, hogy a lány olyan, mint az erdő vadja. Zsákmány, amelyet minden fegyverrel üldöznek, minden ravaszsággal törbejeznek. Itt volt a hiba. A szülők talán elmulasztották ezt a nagyon természetes és nagyon szükséges figyelmeztetést. Itt következett be a baj, amely nálunk kisvárosi viszonylatokban sokkal súlyosabb, mint nyugaton és nagyvárosokban. Nem az iskolai kicsapátás a baj, hanem a szóbeszéd, amely ráakaszódik ezekre a szegény kis gyerekekre, akiket végig kísér egész életükön.

A szóbeszéd, a pletyka, nem társadalmi rákfene, ahogy mondani szokás, inkább tár-

sadalmi szabályozó. Félni kell tőle és a gyerekeket minél korábban meg kell tanítani, hogy nemcsak a bűntől, a hibától kell óvakodni, hanem még a látszattól is. A látszat épp úgy ölhet, mint a legsúlyosabb valóság.

A szülői ház hibája valahol ott lehet, hogy a szülők úgy eldugták a gyerekek elől az élet csunyaságait, ahogy a szennyest ruhát elzárják szem elől. Minél korábban meg kell tudni a gyerekeknek és különösen a leánygyerekeknek, hogy az életben nagyon sok csunya van és hogy már az is vétkezik maga ellen, aki nem látja meg a csunyaságokat és nem fél már attól is, hogy valami csunya dolog gyanujába keveredhetik. Ha így neveltek volna ezeket a kikindai lányokat, akkor a cukorkaadósságot nem fizették volna aktfénképekkel. Akkor nem lett volna semmi baj és néhány gyerekleány élete nem romlott volna meg ilyen szomorúan.

Színházjegyárusítás a DÉLMAGYARORSZÁGNÁL

A halálra ítélt gyilkos fivérét vádolja a büntett elkövetésével

Budapest, január 4. A halálra ítélt pesterzsébeti rablógyilkos, Szóó István fivérét, Szóó Ferencet letartóztatták, mert az a gyanu merült fel ellene, hogy ő követte el a gyilkosságot és fivére csak magára vállalta azt. Ma dél-

előtt a vizsgálóbíró kihallgatta Szóó Ferencet, aki azonban tagadta, hogy bármi köze is volna Bakos János meggyilkolásához. A közeli napokban a Szóó-testvéreket ismét kihallgatják és azután döntenek majd Szóó Ferenc sorsáról.

1573 mentés a mentők tavalyi kimutatásában

20 áldozata volt a tiszai fürdésnek az elmúlt nyáron

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi mentők és vízimentők a múlt esztendőben derekas munkát végeztek. Most készítették el az 1936-os esztendőről szóló statisztikát, amelyből a következő adatok derülnek ki. A mentők 1936-ban 1573 esetben nyújtottak első segélyt. A balesetek a következőképpen oszlottak meg: Sebészeti bántalmak 722, belső bajok 518, egyéb bajok 333. Jelentős munkát adott a mentőknek a betegszállítás is. Az elmúlt esztendő alatt 1644 beteget szállítottak a klinikákra és a kórházakba. Érdekes adatokat tartalmaz a statisztika akkor, ha azt vizsgáljuk, hogy a mentőállomás átvételétől, tehát 1928 júniusától, milyen munkát végzett a szegedi mentőállomás. 1928 júniusától ugyanis városi mentők működtek Szegeden, 1928-ban azután a Vármegyék és Városok Országos Mentőegyesülete létesített Szegeden kirendeltséget. Az elmúlt nyolc esztendő alatt a mentők 25.890 esetben nyújtottak elsősegélyt és végeztek betegszállítást és hogy ezt a hatalmas teljesítményt elvégezhesék, több, mint negyedmillió kilométer utat tettek meg, pontosan 227.195 kilométert. Hogy ez mekkora távolság, arra nézve elegendő megemlíteni, hogy ezzel a fáradsággal őt és félszer kocsiháztarták volna körül a földgömböt...

A vízimentők, akik a strandszezon alatt ügyeleti szolgálatot tartanak a Tiszán, a múlt szezonban a következő munkát végezték: csónakfelboruláshoz kivonultak 9 esetben és kimentettek 11 személyt. Fürdés közben kimentettek négy embert, nem sikerült kimenteniük két embert, akik fürdés közben elmerültek, holtan fogtak ki 2 embert. A vízimen-

tők 8 sérültnek nyújtottak első segélyt. A statisztikából kiderül az is, hogy 1936 nyarán a fürdésnek husz halálos áldozata volt Szegeden és 17 embert sikerült megmenteni a hullámsírtól.

Rejtélyes haláleset a Római-körút 28 szám alatti házban

A rendőrség felboncoltatta özvegy Gárgyán
Andrásnéét

(A Délmagyarország munkatársától.) Hétfőn hajnalban rejtélyes körülmények között meghalt Római-körút 28. szám alatti lakásán özvegy Gárgyán Andrásné 45 esztendőss asszony. Gárgyánné halálát az eddigi jelek szerint haszhártagyulladás okozta. A halálesetet nem látja tisztázottnak a rendőrség, ezért elrendelte a holttest orvosrendőri felboncolását. A holttestet beszállították a törvényszéki orvostani intézetbe, ezzel egyidejűleg a rendőrség megindította a nyomozást.

Átvenni szándékozom

Rácó Antalné korosmáját, Dr. Boros József uca 15. sz. alatt. — Felhívom az esetleges hitelezőket, hogy követeléseiket 4 nap alatt bejelentésként, mert különben azokat figyelembe nem vehetem. KINCSEY LAJOS